

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 23.10.2013
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху
добавената стойност по отношение на стандартната справка-декларация за ДДС**

{SWD(2013) 426 final}

{SWD(2013) 427 final}

{SWD(2013) 428 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Системата на ДДС изисква предприятията периодично да попълват справки-декларации за ДДС, в които подробно описват информацията, необходима за плащането и контрола на ДДС, и процедурата може да е особено сложна, когато предприятието трябва да подава справки-декларации за ДДС в различни държави членки. Сложността произтича от факта, че трябва да се предоставя различна информация, за която няма хармонизирани определения, липсват добри общи насоки, прилагат се различни правила и процедури за подаване на справки-декларациите и за тяхното коригиране и е необходимо да се ползва съответният национален език. Всичко това води до увеличаване на тежестите за предприятията, затруднява точното и навременно подаване на справки-декларациите за ДДС, като по този начин се ограничава трансграничната търговия.

В стремежа си да разреши тези проблеми, като част от консултацията във връзка със Зелената книга относно бъдещето на ДДС, Комисията се допита до заинтересованите страни относно въвеждането на стандартна справка-декларация за ДДС¹. Положителните отговори от заинтересованите страни накараха Комисията да включи в Съобщението относно бъдещето на ДДС² ангажимент да представи преди края на 2013 г. предложение за стандартна справка-декларация за ДДС.

Предложението е в подкрепа на други инициативи на Комисията. Програмата за действие за намаляване на административната тежест в ЕС се изпълнява с помощта на група на високо равнище, чийто мандат приключва през октомври 2014 г. Групата съветва Комисията по въпроси, свързани с намаляването на административните тежести, произтичащи от законодателството на ЕС. Основен акцент в нейната работа са малките и средните предприятия (МСП) и микро предприятията, както и начините, по които публичните администрации на държавите членки да станат по-ефикасни и да отговарят на потребностите на заинтересованите страни, възникващи във връзка с прилагането на законодателството на ЕС. Стандартната справка-декларация за ДДС съответства на целта за намаляване на административната тежест.

Основната цел на Комисията е да намали бюрократичните формалности за МСП, като приложи принципа „Мисли първо за малките“ от Закона за малкия бизнес (Small Business Act). В неотдавнашното Съобщение относно интелигентното регулиране — в отговор на нуждите на малките и средни предприятия, се подчертава, че според резултатите от онлайн проучване сред МСП Директивата за ДДС³ е областта от законодателството на ЕС, която създава най-много трудности. По-конкретно справка-декларацията за ДДС е посочена като област, в която съществуващите различия пораждаат пречка за търговията в ЕС. Настоящото предложение има за цел да намали тежестта за всички предприятия и по-специално за малките и средните предприятия и е изрично посочено в Съобщението относно интелигентното регулиране⁴.

Предприятията все повече се оплакват, че при извършването на стопанска дейност в ЕС е трудно да се спазват изискванията за ДДС. Това може да бъде особено вярно за електронната търговия и доставката на стоки на вътрешния пазар, където клиентът е

¹ COM(2010) 695 окончателен.

² COM(2011) 851 окончателен.

³ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1)

⁴ COM(2013) 122 final

физическо лице, а доставчикът трябва да се регистрира, декларира и плати ДДС в държавата членка на потребителя. Тези задължения могат да създадат пречки пред трансграничната търговия, част от които могат да бъдат разрешени обаче посредством стандартната справка-декларация за ДДС. Затова в Акт за единния пазар II⁵ се призовава за въвеждането на стандартна справка-декларация за ДДС.

Освен това един от петте основни приоритета на годишния обзор на растежа за 2012 г. е постигането на бюджетна консолидация, която благоприятства растежа. Необходима е по-ефикасна система на ДДС, тъй като около 21 % от националните данъчни приходи идват от ДДС, но 12 % от дължимия ДДС остават несъбрани. Обменът на актуална информация между държавите членки е от решаващо значение за намаляване на измамите и за подобряване на спазването на изискванията, а стандартната справка-декларация за ДДС може да помогне за постигането на тази цел.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Консултация със заинтересованите страни

Множество консултации бяха проведени във връзка със стандартната справка-декларация за ДДС. Тя беше включена в Зелената книга относно бъдещето на ДДС, резултатите от която са достъпни на адрес:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm

Консултации с предприятията и с държавите членки бяха проведени по време на проучването, извършено от РwC, което включваше семинар по програмата „Фискалис“, организиран през октомври 2012 г. Освен това допълнителни консултации бяха проведени с предприятията през януари 2012 г. по време на срещите на експертната група за ДДС и през април 2013 г. по време на последвалата след Закона за малкия бизнес среща със заинтересовани МСП. Държавите членки обсъдиха въпроса на заседание на Групата за бъдещето на ДДС, проведено през януари 2013 г.

Резултати от консултациите в експертната група за ДДС са достъпни на:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

Резултати от консултациите в групата за бъдещето на ДДС са достъпни на:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm

Оценка на въздействието

Предложението се придружава от оценка на въздействието.

От разгледаните подробно варианти предпочитаният вариант е въвеждането на стандартна справка-декларация за ДДС, задължителна за държавите членки и за предприятията, която съдържа списък със стандартизирана информация, от която само малък брой полета са задължителни във всички случаи. Това намалява максимално тежестта за предприятията, като в същото време се съкращават разходите за държавите членки.

Очаква се предпочетенят вариант да доведе до намаление на административната тежест с най-много 15 милиарда евро годишно.

⁵ COM(2012) 573 final

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Предложението се основава на член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), тъй като е необходимо да се гарантира функционирането на вътрешния пазар и да се избегне нарушаването на конкуренцията.

Принцип на субсидиарност

Целите на предложението не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки. Стандартизация на задължението за подаване на справка-декларация за ДДС може да бъде постигнато единствено чрез законодателна процедура на ЕС, като за целта се измени Директивата за ДДС, която определя съответните правила за справка-декларацията за ДДС.

В обхвата на предложението е включено само това, което може да бъде постигнато със законодателството на ЕС и следователно е в съответствие с принципа на субсидиарност.

Принцип на пропорционалност

Директивата за ДДС трябва да бъде изменена, за да се стандартизират справки-декларациите за ДДС, а изискванията по отношение на информацията да се ограничат до необходимото за събирането на ДДС и контрола върху данъка, така че да се намали административната тежест за предприятията и да се премахнат пречките пред правилното функциониране на вътрешния пазар.

Освен това стандартният формуляр ще създаде повече възможности за контрол от страна на държавите членки, което ще намали случаите на нарушаване на конкуренцията.

Следователно предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност.

Избор на инструменти

Предложеният инструмент е директива, тъй като актът, който се изменя, е директива и следователно няма друг подходящ законодателен акт.

Обяснителни документи

Държавите членки трябва да съобщят на Комисията текста на националните разпоредби, с които се транспонира директивата, и да предоставят документ, в който поясняват връзката между компонентите на настоящата директива и съответните части от националните инструменти за транспониране. Това е оправдано и пропорционално.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отрицателно отражение върху бюджета на ЕС.

5. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Идеята е посредством стандартна справка-декларация за ДДС всички предприятия да могат да подават стандартизирана информация на всяка държава членка, представена в еднакъв, за предпочитане електронен формат. По този начин предприятието, което подава справка-декларация за ДДС в една държава членка, може лесно да попълни и подаде справка-декларация за ДДС в друга държава членка, тъй като информация и начинът на подаване са стандартизирани.

Стандартната справка-декларация за ДДС трябва да е достъпна за всички предприятия, защото, ако бъде ограничена само до определени категории предприятия, това би стеснило нейния обхват, ще увеличи сложността и няма да доведе до желаното намаляване на тежестта. По същия начин, за да се намалят разходите и тежестите за държавите членки, на равнището на ЕС трябва да съществува само една справка-декларация за ДДС — стандартната справка-декларация за ДДС.

Предложението разглежда въпроси по отношение на съдържанието, момента и начина на подаване, както и наанасянето на поправки в стандартната справка-декларация за ДДС. По отношение на съдържанието основните елементи за намаляване на административната тежест за предприятията са както обемът на информация, така и нейното стандартизиране. Предложението предвижда предприятията да попълват най-много двадесет и шест полета със сведения, като държавите членки могат да решат да намалят на пет броя на задължителните полета. Предоставяната информация следва да бъде еднаква във всички държави членки, така че информацията, която трябва да се декларира в една държава членка, да се определя по абсолютно същия начин във всички останали държави членки.

Освен това държавите членки могат да изискват допълнителна информация за целите на управлението и контрола на ДДС в специфични региони, територии или по специални режими, разрешени по изключение в законодателството за ДДС. Само при тези надлежно обосновани случаи държавите членки могат да изискват от предприятията да предоставят информация в повече от двадесет и шестте стандартни полета.

Предложението предвижда минимален стандарт за подаването на декларацията за ДДС. Всички предприятия следва да имат право да подават месечни справки-декларации за ДДС, като ДДС е дължим и се плаща до края на месеца, следващ периода за деклариране на ДДС. Освен това държавите членки могат допълнително да намалят административната тежест, като предвидят по-дълги периоди за деклариране на ДДС — до една година, и да удължат с още един месец крайната дата за подаване и плащане на данъка. По този начин следва да се създадат условия, при които предприятията не трябва да подават по-често справки-декларации за ДДС, нито да подават или плащат дължимия данък в съкратени срокове.

Предложението също така насърчава подаването на справки-декларациите по електронен път. Предприятията следва да имат правото да подават стандартната справка-декларация за ДДС по електронен път във всички държави членки, включително чрез електронно предаване на файл, като за целта се използват усъвършенствани електронни подписи, оперативно съвместими в целия ЕС, или други технологии, осигуряваща сходно ниво на сигурност.

За да се гарантира, че определени технически аспекти на справка-декларацията за ДДС са стандартизирани, което не може да бъде постигнато чрез директива, в предложението се предвижда използването на процедура на комитет. Тази процедура ще се прилага в случай на необходимост да се уточнят техническите подробности за справка-декларацията, за въвеждането на общи определения и процедури, за подробното разглеждане на поправките, както и за еднаквите методи за подаването на справка-декларацията по електронен път.

Членове 178, 185, 211, 271 и 318

Когато в Директивата за ДДС се използва понятието „справка-декларация за ДДС“, то се заменя с понятието „стандартна справка-декларация за ДДС“, за да се избегне

неяснотата, тъй като глава 5 в дял XI е разделена на две части, а именно „Стандартна справка-декларация за ДДС“ и „Други декларации и информация“. Това оказва влияние върху промените в членове 178, 185, 211, 271 и 318.

Определението за „справка-декларация за ДДС“ в член 357, точка 5 и член 358, точка 4 от 1 януари 2015 г. е специфично за главата, отнасяща се до специалните режими за неустановени данъчнозадължени лица, предоставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги на данъчно незадължени лица, и може да не се променя.

Членове 206 и 252

Член 206 в настоящата си форма позволява на държавите членки да изберат срокове на плащане, различни от сроковете за подаване на справка-декларацията за ДДС, и да изискват междинни плащания. Подобна разпоредба, която позволява съвместното съществуване на различни срокове за плащане, би ограничила частично ползите от предложената стандартна справка-декларация за ДДС. Следователно общото правило, че плащането на ДДС се извършва, когато се подава стандартната справка-декларация за ДДС, се запазва в член 206, но отпада възможността държавите членки да изберат различна дата на плащане.

Съгласно член 252 стандартната справка-декларация за ДДС трябва да бъде подадена преди края на месеца, следващ стандартния период за деклариране на ДДС. С цел да се избегне намаляване в някои случаи на сроковете на плащане за предприятията държавите членки имат право да удължат с един месец крайния срок за подаване на стандартната справка-декларация за ДДС. По този начин подаването на справка-декларацията за ДДС и плащането на данъка трябва да бъдат извършени в рамките на най-малко един месец и най-много 2 месеца след края на съответния период за деклариране на ДДС.

Стандартният период за деклариране на ДДС е определен в член 252 на един месец. При все това, за да не се налага предприятията да подават по-често стандартни справки-декларации за ДДС, отколкото се изисква в момента, държавите членки могат да позволяват на предприятията да представят стандартни справки-декларации за ДДС за период до една година.

В съответствие с общата политика на Съюза относно определението за микро предприятия и малките и средните предприятия⁶ микро предприятия с годишен оборот под 2 000 000 евро могат да подават тримесечни справки-декларации за ДДС, освен ако не съществува риск по отношение на контрола и събирането на ДДС.

Член 250

Пет са задължителните полета с информация във всички стандартни справки-декларации за ДДС, като те са свързани с данъка за получените или извършените доставки, съответните нетни цифри и нетната сума, която подлежи на плащане или възстановяване. Понастоящем всички държави членки изискват тази информация и това е залегнало в сегашните разпоредби на член 250, параграф 1.

За да се постигне желаното равнище на стандартизация, е необходимо да се въведат общи правила за нанасянето на поправки в справки-декларациите за ДДС. Държавите членки следва обаче да имат право сами да определят периода, в който може да се нанасят поправки, тъй като той е пряко свързан с националните процедури за

⁶ Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36)

извършване на одит. Ето защо във параграф 2 е въведен принципът, въз основа на който държавите членки сами определят периода, през който данъчнозадълженото лице може да нанесе поправка в справка-декларацията за ДДС. Общата стойност на вътреобщностните доставки на стоки и вътреобщностните придобивания на стоки може да бъде установена въз основа на списъците с продажбите в ЕС и следователно не трябва да бъде включена в стандартната справка-декларация за ДДС. Необходим е обаче преходен период, през който да бъдат приспособени националните статистически системи, които понастоящем при съставянето на статистически данни за търговията със стоки в рамките на Общността⁷ разчитат до голяма степен на информацията, съдържаща се в справки-декларациите за ДДС.

Член 251

В допълнение към задължителната информация, отбелязвана в стандартната справка-декларация за ДДС, държавите членки могат да изискват друга информация с цел анализ на риска и извършване на контрол. Случаите, в които може да се изисква допълнителна информация, трябва да бъдат стандартизирани и сведени до минимум с цел да се намали тежестта за предприятията и за да не се изисква предоставянето на информация, която е необходима за статистически цели, а не за целите на ДДС.

Част от допълнителната информация е специфична за някои сделки, включени в Директивата за ДДС, и е стандартизирана. Член 251, параграф 1 позволява допълнителна стандартизирана информация да се изисква по отношение на продажбите и дължимия ДДС и съдържа осем позиции на информация. Член 251, параграф 2 позволява стандартизирана информация да се изисква по тринадесет позиции по отношение на покупките и подлежащия на приспадане ДДС.

Друг вид допълнителна информация е необходима обаче, когато държавите членки прилагат специални правила в някои региони или територии или за специалните режими, приложими за определени данъчнозадължени лица или сделки. Това е предвидено в член 251, параграф 3. Поради специфичния характер на допълнителната информация, посочена в член 251, параграф 3, съдържанието ѝ ще бъде стандартизирано чрез процедурата на комитет.

За да се осигури прозрачност и за да се спомогне за спазването на изискванията от страна на предприятията, в случаите, когато държавите членки изискват допълнителна информация, това следва да се съобщава на съответния комитет.

Нов член 252а

Декларирането на данъка по електронен път следва да бъде допълнително насърчавано и въпреки че държавите членки са задължени да разрешават и могат да изискват справка-декларацията да се подава по електронен път, това следва да бъде допълнително усъвършенствано, така че да позволява прехвърлянето на файл, какъвто е случаят с извлеченията за рекапитулация, и да се предвидят общи сигурни начини за предаването на информация, включително използването на усъвършенствани електронни подписи. Определенията, използвани в настоящия член, са в съответствие с Директива 1999/93/ЕО относно електронните подписи⁸. Тези определения обаче може да се наложи да бъдат променени след приемането на предложението на Комисията за

⁷ Регламент (ЕО) № 638/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за статистиката на Общността, свързана с търговията със стоки между държавите членки, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3330/91 на Съвета (ОВ L 102, 7.4.2004 г., стр. 1)

⁸ Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 година относно правната рамка на Общността за електронните подписи (ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 12.)

Регламент относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар⁹.

С този член допълнително се хармонизират разпоредбите на член 250, параграф 2.

Член 253

Този член се заличава, тъй като е специфична мярка, приложими само по отношение на Швеция, и би бил в противоречие с целите на стандартната справка-декларация за ДДС.

Член 254

Съдържанието на този член се премества в новия член 257а в нов раздел 2 в категорията „Други декларации и информация“. Това е така, защото всяка специфична информация, изисквана съгласно сегашния член 254 от продавача на нови превозни средства, следва да не се включва в стандартна справка-декларация за ДДС. Информацията обаче е все още необходима.

Член 255

Този член замества членове 255, 256 и 257 и ги обединява в един единствен член. Няма промяна по същество.

Членове 256 и 257

Съдържанието на тези членове е преместено в член 255.

Членове 258 и 259

Член 258 относно предоставянето на информация във връзка с вътреобщностно придобиване на нови превозни средства и на продукти, подлежащи на облагане с акцизи, както и член 259 относно информацията, необходима за проверка на правилното прилагане на правилата, свързани с придобиване на нови превозни средства, са все още необходими, но са изменени, за да се отрази фактът, че тази информация може да бъде изисквана в други видове декларации.

Член 260

Информацията за вноса на стоки е включена вече в член 251, параграф 1, буква ж) и член 251, параграф 2, буква ж) и съответно този член следва да се заличи.

Член 261

Държавите членки вече не могат да изискват от данъчнозадължените лица да представят годишна обобщаваща справка-декларация за ДДС, в която подробно е описана информация за сделките, декларирани в миналогодишните периодични справки-декларации за ДДС, и която съдържа информацията, необходима за всякакви корекции. Корекциите са включени в стандартната справка-декларация за ДДС чрез член 251, параграф 2, буква з), поради което член 261 следва да бъде заличен.

Нови членове 255а и 255б

Подобно на справка-декларацията за специалните режими за неустановени данъчнозадължени лица, предоставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги на данъчно незадължени лица, в Директивата за ДДС следва да бъдат определени изискванията по отношение на информацията, а техническите подробности да бъдат описани в Регламент за изпълнение на Комисията. В тези членове се възпроизвежда процедурата, като се

⁹ COM(2012) 0238 final - 2012/0146 (COD).

предвижда, че техническите подробности, свързани с информацията, посочена в членове 250 и 251, общите определения и процедурите за предоставяне на информацията, общите процедури, посредством които могат да се нанасят поправки, и общите електронни методи, освен използването на усъвършенствани електронни подписи, могат да бъдат договорени чрез Регламент за изпълнение на Комисията в съответствие с процедурата на комитет.

Нов член 257а

Член 254 се премества в нов раздел 2 в категория „Други декларации и информация“, тъй като информацията относно продажбата на нови превозни средства не е включена в стандартната справка-декларация за ДДС.

Член 272

С цел да се осигури последователно прилагане на стандартната справка-декларация за ДДС държавите-членки следва да има право да освобождават в определени ограничени случаи данъчнозадължени лица от задължението за подаване на справка-декларация за ДДС. Такива случаи са, когато вътреобщностните придобивания на данъчнозадълженото лице не подлежат на облагане с ДДС или то е обхванато от режима за освобождаване от данък на малки предприятия или от общата схема с фиксирана ставка за земеделски производители.

Член 273

За да се гарантира, че стандартната справка-декларация за ДДС е наистина стандартизирана, държавите членки не следва да имат право да налагат на предприятията допълнителни задължения, различни от посочените, по отношение на стандартната справка-декларация за ДДС, поради което в член 273 тази възможност отпада по отношение на стандартните справки-декларации за ДДС.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на стандартната справка-декларация за ДДС

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹⁰,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹¹,

в съответствие със специалната законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Директива на Съвета 2006/112/ЕО¹² изисква данъчнозадължените лица да представят справки-декларации за ДДС, но позволява гъвкавост за държавите членки при определяне на изискваната информация. Това води до разнородни правила и процедури, уреждащи подаването на справки-декларациите за ДДС в Съюза, увеличава сложността и задълженията за предприятията във връзка с ДДС, което създава пречки пред търговията в Съюза.
- (2) С цел да се намали тежестта за предприятията и да се подобри функционирането на вътрешния пазар следва да се въведе стандартна справка-декларация за ДДС за всички предприятия, извършващи търговия в Съюза. Използването на стандартизирани справки-декларации следва да улесни контрола върху тях от страна на държавите членки.
- (3) Необходимо е административната тежест да се сведе до минимум. Информацията, необходима за попълването на стандартна справка-декларация за ДДС, следва да има ограничен брой задължителни елементи. Освен това, що се отнася до стандартната справка-декларация за ДДС и другите декларации, държавите членки следва да нямат право да изискват информация, различна от предвидената в дял XI, глава 5 от директивата.
- (4) Държавите членки следва да имат право да изискват допълнителна информация от данъчнозадължените лица и поради тази цел е целесъобразно да се създаде стандартизиран списък на елементите на допълнителната информация, която може да бъде изисквана. Това е полезно от гледна точка на анализа на риска и за

¹⁰ ОВ С ,... , стр. .

¹¹ ОВ С ,... , стр. .

¹² Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

целите на контрола. За да се осигури прозрачност и стандартизация, държавите членки, които изискват такава допълнителна информация, следва да уведомят за това Постоянния комитет по административно сътрудничество.

- (5) За да могат държавите членки да приспособят своите системи за събирането на статистически данни относно доставките и придобиванията на стоки в рамките на Съюза, информацията за общата стойност на доставките на стоки и на придобиванията на стоки в рамките на Съюза следва да бъде включена до 31 декември 2019 г. в задължителната информация, заложена в стандартната справка-декларация за ДДС.
- (6) Данъчният период следва да бъде на месечна основа за всички предприятия с изключение на микро предприятията, които следва да представят стандартни справки-декларации за ДДС на всяко тримесечие. Все пак следва държавите членки да могат удължат този период до една година с цел да се намали административната тежест.
- (7) Краят на месеца, следващ данъчният период, следва да се определи като единен минимален срок за подаване на стандартна справка-декларация за ДДС с цел да се въведе минимален стандарт, но да се предвиди гъвкавост за държавите членки да удължават този срок с още един месец, за да се избегне увеличаване на тежестта за предприятията.
- (8) Сроковете за плащане следва да бъдат хармонизирани с цел да се намали административната тежест и нетният размер на ДДС следва да се заплаща при подаване на стандартната справка-декларация за ДДС или във всеки случай след изтичането на крайния срок, в който стандартната справка-декларация за ДДС трябва да бъде подадена.
- (9) С цел да се насърчи електронното деклариране на данъка, следва да се разреши подаването по електронен път на стандартната справка-декларация за ДДС.
- (10) Като се има предвид, че стандартната справка-декларация за ДДС включва цялата информация, необходима за всякакви промени, които трябва да бъдат направени, е целесъобразно да отпаднат специфичните изисквания по отношение на вноса на стоки и на годишна обобщаваща справка-декларация за ДДС.
- (11) Стандартната справка-декларация за ДДС следва да се използва от всички предприятия, които извършват определени сходни доставки, поради което възможността държавите членки да освобождават някои предприятия от изискването да подават стандартна справка-декларация за ДДС следва да се ограничи, така че изискването за подаването на такава декларация да се прилага съгласувано в целия Съюз.
- (12) Информацията, изисквана за новите превозни средства и за продуктите, подлежащи на облагане с акциз, е специфична и ограничена по своята същност. Стандартизирането на тази информация в стандартна справка-декларация за ДДС не е уместно. Вместо това информацията следва да се събира чрез отделна декларация, за да се намали тежестта за по-голямата част от предприятията.
- (13) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на Директива 2006/112/ЕО, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за уточняване на техническите подробности, включително общо електронно съобщение при предаването на информацията, общ набор от определения и процедури за подаване, общи процедури, посредством които могат да се нанасят

поправки, и общи електронни методи, осигуряващи достатъчно високо равнище на сигурност за подаване на стандартна справка-декларация за ДДС. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията¹³.

- (14) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи¹⁴ държавите членки се ангажираха в случаите, когато това е оправдано, да прилагат към уведомлението за мерките си за транспониране един или повече документи, поясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответните части от националните инструменти за транспониране. Законодателят счита, че представянето на подобни документи е обосновано по отношение на настоящата директива.
- (15) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,
ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- (1) В член 178 буква в) се заменя със следното:

„в) за целите на приспадане в съответствие с член 168, буква в) по отношение на вътреобщностното придобиване на стоки, то трябва да включи в стандартната справка-декларация за ДДС, предвидена в член 250, сумата на дължимия ДДС по неговите вътреобщностни придобивания на стоки и трябва да притежава фактура, изготвена в съответствие с дял XI, глава 3, раздели 3, 4 и 5;“

- (2) В член 185 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Корекция се прави по-специално, когато след изготвяне на стандартната справка-декларация за ДДС настъпи някаква промяна във факторите, използвани за определяне на сумата за приспадане, например когато покупките се анулират или се получат намаления на цените.“

- (3) Член 206 се заменя със следното:

„Член 206

Всяко данъчнозадължено лице — платец на ДДС трябва да плати нетния размер на ДДС при подаването на стандартната справка-декларация за ДДС, предвидена в член 250, или във всеки случай след изтичането на крайния срок, в който стандартната справка-декларация трябва да бъде подадена.“

- (4) В член 211 втора алинея се заменя със следното:

„По-специално държавите членки могат да предвидят, че в случай на внос на стоки от данъчнозадължени лица или определени категории такива, или от лица — платци на ДДС, или определени категории такива не е необходимо дължимият върху вноса ДДС

¹³ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

¹⁴ ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

да се плаща в момента на вноса, при условие че същият е бил вписан като такъв в стандартната справка-декларация за ДДС, която следва да бъде представена съгласно член 250.“

(5) Преди член 250 се добавя следното заглавие на раздел:

„Раздел 1

Стандартна справка-декларация за ДДС“

(6) Членове 250, 251 и 252 се заменят със следното:

„Член 250 [Член 250, параграф 1]

1. Всяко данъчнозадължено лице подава стандартна справка-декларация за ДДС, която включва неговия идентификационен номер по ДДС или референтния му данъчен номер и съответния данъчен период, като посочва:

- а) данъка, който е станал изискуем;
- б) данъка, за които се извършва приспадане;
- в) нетния размер на ДДС, който трябва да бъде заплатен или възстановен;
- г) общата стойност, без ДДС, на сделките, за които данъкът е станал изискуем, включително стойността на всякакви освободени сделки;
- д) общата стойност, без ДДС, на сделките, за които се извършва приспадане;
- е) общата стойност на доставките на стоки, посочени в член 138, за данъчните периоди до 31 декември 2019 г.;
- ж) общата стойност, без ДДС, на вътреобщностните придобивания на стоки или на сделките, третирани като такива, за данъчните периоди до 31 декември 2019 г.

2. Държавите членки позволяват да се нанасят поправки в стандартната справка-декларация за ДДС и определят срока, в който това се прави.

Член 251 [Член 251]

1. За сделки, по отношение на които ДДС е станал изискуем през съответния данъчен период, в допълнение към информацията, посочена в член 250, параграф 1, държавите членки могат да изискат в стандартната справка-декларация за ДДС, обхващаща даден данъчен период, да се опише част или цялата следна информация:

- а) данъчната и общата стойност, без ДДС, на доставките на стоки и услуги, за всяка ставка;
- б) общата стойност на доставките на стоки, посочени в член 138, за данъчните периоди след 31 декември 2019 г.;
- в) общата стойност, без ДДС, на доставките на услуги, различни от услугите, които са освободени от ДДС в държавата членка, където сделката е облагаема, за които получателят е платец на данъка съгласно разпоредбите на член 196;
- г) общата стойност, без ДДС, на доставките на стоки услуги, които не са включени в буква в), за които получателят е платец на данъка;

- д) общата стойност на доставките на стоки, посочени в член 146, параграф 1, букви а) и б);
- е) общата стойност на всички други освободени сделки, които не са включени в букви б) — д);
- ж) данъка върху:
 - i) вътреобщностните придобивания на стоки или сделките, третираните като такива, в съответствие с член 21 или 22;
 - ii) доставките на стоки или услуги, за които получателят е платец на ДДС;
 - iii) вноса на стоки, когато държавата членка упражнява правото си на избор в съответствие с член 211, втора алинея.

2. За сделки, по отношение на които е извършено приспадане на ДДС през съответния данъчен период, в допълнение към информацията, посочена в член 250 параграф 1, държавите членки могат да изискат в стандартната справка-декларация за ДДС, обхващаща даден данъчен период, да се опише част или цялата следна информация:

- а) данъчната и общата стойност, без ДДС, на получените доставки на стоки и услуги, различни от тези, посочени в букви б) — ж);
- б) общата стойност, без ДДС, на вътреобщностните придобивания на стоки или на сделките, третираните като такива, за данъчните периоди след 31 декември 2019 г.
- в) данъка върху вътреобщностните придобивания на стоки или сделките, третираните като такива;
- г) данъчната и общата стойност, без ДДС, на получените доставки на стоки или услуги, за които получателят е платец на данъка съгласно членове 199 или 199а или съгласно национална мярка, разрешена по член 199б или член 395;
- д) данъчната и общата стойност, без ДДС, на получените доставки на услуги, различни от услугите, които са освободени от ДДС в държавата членка, където сделката е облагаема, за които получателят е платец на данъка съгласно разпоредбите на член 196;
- е) данъчната и общата стойност, без ДДС, на доставките на стоки или услуги, които не са включени в букви в) и г), за които получателят е платец на данъка;
- ж) данъчната и общата стойност, без ДДС, на вноса на стоки;
- з) всички корекции на приспаданията, както е уредено в член 184.

3. За сделки, произхождащи от или предназначени за специфичен регион или територия, за които се прилагат специални правила или които са обхванати от специална схема извън общия режим за ДДС, по отношение на които ДДС е станал изискуем през съответния данъчен период, в допълнение към информацията, посочена в член 250 параграф 1, държавите членки могат да изискат стандартната справка-декларация за ДДС, обхващаща даден данъчен период, да включва един или и двата от следните елементи:

- а) информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем;
- б) информация, необходима за изчисляване на подлежащия на приспадане ДДС.

4. Държавите членки информират комитета, създаден съгласно член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета¹⁵, за националните законодателни мерки, приети в съответствие с параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член.

Член 252 [Член 252]

1. Стандартната справка-декларация за ДДС се подава в срока, определен от държавите членки. Крайният срок не може да бъде по-кратък от един месец и по-дълъг от два месеца след края на всеки данъчен период.

2. Данъчният период се определя на един календарен месец.

Държавите членки определят обаче данъчен период от три календарни месеца за данъчнозадължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от 2 000 000 EUR, или равностойността им в национална валута, изчислен в съответствие с член 288, освен ако е необходим един календарен месец, за да се предотврати неплащането на данъка или измама в специфични случаи.

Държавите членки могат да определят по-дълги данъчни периоди, при условие че тези периоди не превишават една година.“

(7) Вмъква се следният член 252 а:

„Член 252а [член 250, параграф 2 и нов]

Държавите членки позволяват и могат да изискват стандартната справка-декларация за ДДС да се подава по електронен път. Това включва възможността да се използва електронно предаване на файл.

Стандартните справки-декларации за ДДС, подадени по електронен път, се приемат от държавите членки, когато автентичността на произхода и достоверността на съдържанието им са гарантирани от усъвършенстван електронен подпис по смисъла на член 2, точка 2 от Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент¹⁶, основаващ се на квалифицирано удостоверение и създаден от устройство за създаване на защитен подпис по смисъла на член 2, точки 6 и 10 от Директива 1999/93/ЕО, или с други методи, осигуряващи сходно ниво на сигурност.“

(8) Членове 253 и 254 се заличават.

(9) Член 255 се заменя със следното:

¹⁵ Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

¹⁶ Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи (ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 12).

„Член 255 [Членове 255, 256, 257]

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че следните субекти спазват задълженията по отношение на подаването на стандартна справка-декларация за ДДС, както е предвидено в настоящия раздел:

- а) клиента при сделки с инвестиционно злато като лицето — платец на ДДС, съгласно член 198, параграф 1 или клиента при сделки със злато като материал, полуготови произведения от злато или инвестиционно злато, както е определено в член 344, параграф 1, ако държавите членки упражняват правото на избор, предвидено в член 198, параграф 2, да определят клиента като лице—платец на ДДС;
- б) лицата, считани за платци на ДДС, вместо данъчнозадълженото лице, неустановено на тяхна територия, в съответствие с членове 194—197 и член 204;
- в) данъчно незадължените юридически лица, които са платци на ДДС по отношение на вътрешнообщностни придобивания на стоки, както е посочено в член 2, параграф 1, буква б), подточка i).“

(10) Добавят се следните членове 255а и 255б:

„Член 255а [нов]

Следното се определя съгласно реда, установен в член 255б:

- а) техническите подробности, включително общото електронно съобщение за предаването на информацията, посочена в членове 250 и 251;
- б) общ набор от определения и процедури за предоставяне на информацията, посочена в членове 250 и 251;
- в) общи процедури, посредством които могат да се нанасят поправки в стандартната справка-декларация за ДДС;
- г) общи електронни методи, предлагащи достатъчно високо равнище на сигурност за подаването на стандартната справка-декларация за ДДС.

Член 255б [нов]

1. Комисията е подпомагана от комитета, създаден в съответствие с член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета(*). Той представлява комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (**).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(*) ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1.

(**) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.“

(11) Членове 256 и 257 се заличават.

(12) След член 255б се добавя следното заглавие на раздел:

„Раздел 2

Други декларации и информация“

(13) Вмъква се следният член 257а:

„Член 257а [Член 254]

В случая на доставки на нови превозни средства, извършвани в съответствие с условията, предвидени по член 138, параграф 2, буква а), от данъчнозадължено лице, идентифицирано за целите на ДДС, за клиент, който не е идентифициран за целите на ДДС, или от данъчнозадължено лице, както е определено в член 9, параграф 2, държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че продавачът е съобщил цялата необходима информация, за да може ДДС да бъде приложен и неговото прилагане да бъде проверено от данъчните органи.“

(14) Членове 258 и 259 се заменят със следното:

„Член 258

Държавите членки установяват подробни правила за подаването на справки-декларации за ДДС по отношение на вътреобщностно придобиване на нови превозни средства, както е посочено в член 2, параграф 1, буква б), подточка ii), и на вътреобщностно придобиване на продукти, подлежащи на облагане с акциз, както е посочено в член 2, параграф 1, буква б), подточка iii).

Член 259

Държавите членки могат да изискват от лицата, извършващи вътреобщностно придобиване на нови превозни средства, както е предвидено по член 2, параграф 1, буква б), подточка ii), когато подават стандартната справка-декларация за ДДС, да предоставят цялата информация, необходима за прилагането на ДДС и за неговия контрол от данъчните органи.“

(15) Членове 260 и 261 се заличават.

(16) В член 271 встъпителното изречение се заменя със следното:

„По силата на разрешението, посочено в член 269, държавите членки, които определят данъчен период, по-голям от три месеца, за който данъчнозадължените лица трябва да подадат стандартната справка-декларация за ДДС, предвидена в член 250, могат да разрешат на тези лица да представят извлечения за рекапитулация за същия период, когато тези данъчнозадължени лица отговорят на следните три условия:“

(17) Член 272 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 втора алинея се заличава;

б) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. Държавите членки не могат да освобождават следните данъчнозадължени лица от следните задължения:

- а) данъчнозадължените лица, посочени в параграф 1, буква б), от задълженията за изготвяне на фактури, установени в глава 3, раздели 3—6 и глава 4, раздел 3;
- б) данъчнозадължените лица, посочени в параграф 1, букви б) и в), от установените в глава 5, раздел 1 задължения по отношение на стандартната справка-декларация за ДДС.“

(18) В член 273 втора алинея се заменя със следното:

„Възможността за избор по първа алинея не може да се използва за налагане на допълнителни задължения по отношение на изготвянето на фактури и на стандартната

справка-декларация за ДДС, извън задълженията, установени в глава 3 и глава 5, раздел 1.“

(19) В член 318, параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„За да се опрости процедурата по събирането на данъка и след като се консултират с Комитета по ДДС, държавите членки могат да предвидят, че за определени сделки или за определени категории данъчнозадължени дилъри, данъчната основа по отношение на доставките на стоки по режима за облагане на маржа на печалбата се определя за всеки данъчен период, през който данъчнозадълженият дилър трябва да представя стандартната справка-декларация за ДДС, посочена в член 250.“

Член 2

1. Държавите членки въвеждат в сила най-късно до 31 декември 2016 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател